

שיחת השבוע

לעבור ממגננה למתקפה

מסגד שבו קוראים להרג, חייב להיסגר. מטיף שמעודד שפיכות דמים, צריך להיזרק לכלא. אמצעי תקשורת שמאדירים מרצחים, דינם לחדול מלהתקיים

שמירה הדוקה בפריס. ההתגוננות אינה הפתרון (צילום: ישראל ברדוגו)

מהיום גלות שוב ושוב איך בעלי תפקידים בכירים, מומחים, פרשנים ואנשי אקדמיה, מתמקדים בתסמינים החיצוניים של המוח לה במקום לטפל בשורשה. מדברים על כשל מודיעיני, על הגברת הפיקוח בגבולות, על הידוק האבטחה. הכול טוב ויפה, אך האם זה ירפא את הגנע החולני הפושה לנגד עינינו?

חייבים לקרוא לילד בשמו: צמחה כאן אמונה פנטזית, הנחזית לדת, המקדשת את

הרצח ואת ההרג. ראשיה שוטפים את מוחם של צעירים שבכך הם ממלאים את רצון הבורא ויגיעו לגן העדן. ילדים צעירים נחשפים במכוון למעשי רצח מזוויעים, כדי לעורר בהם יצרים חייתיים של שפיכת דם.

והעולם עומד, מביט בטירוף המתחולל – ושותק. הוא חושש להילחם בנגע הזה, מתוך יראת כבוד בסיסית לאמונה דתית. אבל זה בדיוק העניין – אין זו אמונה דתית, אלא ההפך הגמור מכל מה שקשור לדת ולאמונה. זו שחיתות מוסרית ואבדן צלם אנוש, ואת הסטייה הזאת חייבים לבער.

סוף לסובלנות

הן היהדות הן האסלאם מקדשים את התורה ורואים בה את הבסיס לדתות שהתפתחו במרוצת השנים. שבע מצוות בני נח נחשבות אבן יסוד לכל תרבות אנושית. אחת משבע המצוות האלה היא איסור רצח והאמונה בקדושת החיים של כל אדם שנברא בצלם אלוקים.

מכאן שכל המטפח 'אמונה' של רצח ושפיכות דמים – פועל למעשה נגד אבני היסוד המרכזיות של כל דת באשר היא. בכך הוא מוציא את עצמו מכלל בני התרבות, ומוכיח שה'אמונה' שבשמה הוא מדבר אינה אלא סילוף של ציווי הבורא.

בנקודה הזאת חייבת להסתיים הסובלנות כלפי דעות ואמונות. תפיסות כאלה יש לשרש, לבער, לעקור ולהכחיד. מסגד שבו קוראים להרג, חייב להיסגר. מטיף שמעודד שפיכות דמים, צריך

להיזרק לכלא. אמצעי תקשורת שמאדירים מרצחים, דינם לחדול מלהתקיים. זאת המלחמה האמיתית שצריכה להתנהל כנגד המטרופים הרצחניים.

והאמת היא שהעולם יודע להילחם בתופעות נפסדות מעין אלה. ראו את המאבק נגד פגיעה בילדים. כאן אין נרתעים מהחרמת מחשבים, מסגירת אתרים, מהשלכה לכלא – אפילו על עצם החזקה של חומרים אסורים. כי העולם מבין שיש תופעות שצריך לבלום כבר בשלב הרעיון, ולא רק כשהן באות לידי מימוש.

המוסלמים עצמם יודו

אין זו מלחמה כנגד דת האסלאם, אלא כנגד המטרופים שממייטים אסון על המוסלמים עצמם. ראו כמה מוסלמים נטבחים באכזריות בעקבות היילות בחיי אדם והפיכת הרצח ל'מלחמת קודש' כביכול. המוסלמים עצמם יודו למי שיעקור מקרבם את העיוות החולני הזה, ויבסס את חובת הציות המוחלט לשבע מצוות בני נוח, ובהן קדושת החיים.

זאת המלחמה האמיתית שהעולם נדרש להילחם – מלחמה רעיונית, להפנמת ערך קדושת החיים ועקירת תרבות הרצח מקרב כל בני אנוש. כן, זה כולל גם הפסקת קריאת כיכרות על שם מרצחים, והפסקת הזרמת כספים למשפחותיהם של פושעים מתועבים כאלה. אם העולם יתאחד במאבק האמיתי הזה – הוא ינצח.

יש חדש

מצטרפים לרמב"ם היומי

השבוע נסתיים מחזור הלימוד השלושים וארבעה של הרמב"ם היומי, ונפתח מחזור הלימוד השלושים וחמישה. את לימוד הרמב"ם היומי תיקן הרבי מליובאוויטש, ומעלתו המיוחדת היא שהמוני בית ישראל לומדים יחדיו את כל הלכות התורה. זו הזדמנות להצטרף ללימוד, באחד המסלולים – שלושה פרקים ליום, פרק אחד ליום, או ספר המצוות. את לוח הלימוד למחזורים החדשים אפשר להשיג בבתי חב"ד.

קבוצה לרבי

בשבוע שעבר מלאו שלושים לפטירתו של השליח הרב אהרן-אליעזר צייטלין, שאחד ממפעליו המיוחדים היה ארגון קבוצות לחצר הרבי מליובאוויטש. משפחתו החליטה להמשיך את מפעלו. הקבוצה הקרובה תצא אי"ה בכ"ו בטבת (7.1), והמסע יימשך עשרה ימים. במסגרת הביקור יעלו על ציונו של הרבי, יבקרו בחדרו, בבית מדרשו ובביתו, ישתתפו בשיעורים ובהתוועדויות ועוד. בחזור יעשו יום במוסקווה. אירוח מלא והדרכה עשירה. טל' 072-2218222.

בשבילך נברא העולם

הזמרת ציפי קולטניוק מגישה את התקליטור בשבילך נברא העולם, ובו שמונה שירי אמונה וחיזוק לנשים. עיבוד והפקה: נדב ביטון. להשיג ברשת 'ואהבת'.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:16	4:48	5:12	4:29
5:18	5:51	6:06	5:26

336 בתי חב"ד **לשירותכם *3770** מוקד חב"ד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הדרך המתברת את הקצוות

דרכיונוני: תושבי העיר הקטנה יכולים להתקרב לעיר הבירה, ומעיר הבירה אפשר להתקרב לעיר הקטנה. הדרך מחברת בין דברים נפרדים.

שליחותו של יהודי

לחבר – זו שליחותו של היהודי. קודם לידתו הייתה נשמתו קרובה לקב"ה, תחת כיסא הכבוד, ופתאום נשלחה לגוף גשמי ולעולם שפל, בבחינת "מאיגרא רמא לבירה עמיקתא". ייעודו של היהודי לחבר את ה'בור עמוק' עם ה'גג גבוה'. באמצעות תפילה, לימוד התורה ועשיית מצוות הוא מרומם את העולם השפל למקום רוחני יותר, וגם מושך שפע רוחני מלמעלה אל העולם.

שליחותו של היהודי איננה מסתכמת בחייו הפרטיים. עליו לחפש את הערים המרוחקות ולסלול דרכים רוחניות כדי להביא אליהן את דבר מלך מלכי המלכים. וכאשר עושים זאת מתוך שמחה, הרי "שמחה פורצת גדר", דבר ה' מגיע עד הנקודה הרחוקה ביותר, וחשכת הגלות מוחלפת באור הגאולה.

(אגרות קודש כרך כט, עמ' מה)

עודנו בבחינת 'יעקב', בתחילת דרכו, יש לו שליחות לבצע.

"ה'לך" – השליחות היא ללכת, הליכה אמיתית, כשאדם עוקר את עצמו ממקומו הקודם ומהישגי העבר למקום נעלה יותר. 'הליכה' היא ייחודית לאדם. מלאכים אינם מסוגלים להתקדם, אלא נשארים תמיד באותה מדרגה רוחנית. רק לאדם ניתנה היכולת להתעלות ולהשתפר, ואף אם אתמול היה במצב טוב, יש לו לאן להתקדם, התקדמות בלי גבול, מפני שהקב"ה הוא אינסופי.

מהבירה לעיירה

ומה הדרך שעל האדם ללכת בה? באיזה סוג של עבודה רוחנית עליו לבחור כדי להתקדם? אומרת התורה – "לְדַרְכּוֹ". לדרך 'שלו', דרך המלך, דרכו של הקב"ה מלכו של עולם.

דרך היא אמצעי המחבר שתי נקודות מרוחקות. אם זו מדינה רחבת ידיים, ולה ערים רבות הפזורות בכל חלקי הארץ, ורצונו לחבר את עיר הבירה לעיר הגבול הנידחת והקטנה ביותר, אנו זקוקים לדרך. כשיש דרך, יש חיבור

פרידתו של יעקב מלבן מתוארת בתורה בפסוק: "וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדָרְכּוֹ". הפסוק הזה משמש גם לתיאור הפרידה השנתית של עם ישראל מחגי תשרי, ולפרידה בכלל. לכל מילה בתורה משמעות מדויקת, ויש לעיין בפירושו של המילים האלה. הפרידה כאן אין משמעותה התרחקות ועזיבה, אלא יציאה לשליחות ולדרך חדשה.

'יעקב' הוא שמו הראשון של יעקב אבינו, מאז לידתו. רק אחר-כך קיבל מהמלאך את שמו 'ישראל', על שם "כִּי שָׁרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְנָעַם אֱנָשִׁים וְתוֹכַל". זאת ועוד: השם 'יעקב', שניתן לו כשאחז בעקבו של אחיו התאום עשיו, מייצג את עקב הרגל, הדרגה הנמוכה ביותר בגוף האדם, שבה אין הבדל בין אדם לאדם. לעומת זה, השם 'ישראל' מכיל את המילים 'שר' ו'ראש', שבו ניכרת ייחודיותו של כל אדם.

להתקדם תמיד

השימוש כאן בשם 'יעקב' דווקא, "וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדָרְכּוֹ", מורה שלכל אדם, בלי הבט על ייחודיותו, יש שליחות אישית מהקב"ה, שניתנה לו כבר עם לידתו. גם כאשר האדם

אמרת השבוע

תודה וברכה

הגאון מצי"בין, רבי דב' בעריש ויינדנפלד, ביקש מאחד הנוכחים בחדרו להביא לו ספר כלשהו מארון הספרים. הלה מיהר למלא את בקשתו והגיש לו בשמחה את הספר. אמר לו הגאון: "ישר כוחך".

נענה האיש בנימוס: "על לא דבר".

חייך הגאון ואמר: "אילו הייתי אומר לך 'תודה', היה מקום שתשיב בנימוס 'על לא דבר', אבל מכיוון שבירכתי אותך בברכת 'ישר כוחך', היה עליך לענות 'אמן'. אם יהודי מברך אותך, ואין זה משנה על מה ולמה, עליך לענות 'אמן' ולבקש שהברכה תתקיים".

פתגם חסידי

"סולם יעקב רומז לתפילה. מה עושים המלאכים?

– הם מפיחים רוח חיים במילים שנאמרו בלי חיות, ומנקים את מילות התפילה המעורבות במחשבות זרות" (אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

תפילה | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

ישועה מתוך האפלה

"ויפגע במקום" (בראשית כח, יא). מפרש רש"י: "למדנו שתיקן תפילת ערבית". יעקב תיקן שהישועה תבוא מתוך אפלת הלילה, בבחינת "זרח בחושך אור לישרים" (תהילים קיב).

(רבי יצחק-מאיר מגור)

תפילה, לא ייאוש

"יעקב תיקן תפילת ערבית" (רש"י). יש בזה רמז שאפילו אם האדם שרוי בתכלית השפלות והחשכה, בבור עמוק, אחרי היותו ברום המעלות, אל יתייאש, אלא יאגור את שארית כוחו ויתאמץ בתפילה.

(שם משמואל)

הכנה לחתונה

"ויפגע במקום – רבותינו פירשו לשון תפילה" (רש"י). קודם שיעקב יצא לחרן כדי לבנות את ביתו עסק תחילה בתורה – ישב בבית עבר ארבע-עשרה שנה, ובתפילה – "ויפגע במקום". מעשה אבות סימן לבנים. קודם שהאדם עומד להקים בית בישראל ולהיכנס לענייני העולם שהם בבחינת 'חרן', עליו להקדיש את השנים שלפני-כן לענייני תורה ותפילה בלבד.

(הרבי מליובאוויטש)

סולם לשתי מטרות

"והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (בראשית כח, יב). התפילה נמשלה לסולם המוצב

ארצה וראשו מגיע השמימה. חיבור זה בין שמים לארץ משמש לשני דברים, להעלאת הארציות למעלה ולהורדת השמים לארץ.

(לקוטי דיבורים)

חיבור חלקי הנשמה

"ארצה" רומז לחלק הנשמה המלוכשת בגוף, ו"שמימה" רומז לעצם ושורש הנשמה, שהיא למעלה מהתלבשות בגוף. 'סולם' התפילה מקשר ומחבר בין שני חלקי הנשמה.

(אור התורה)

גאולה רוחנית

בתפילתה של כנסת ישראל לפני הקב"ה יש משום גאולה נפשית ורוחנית. לו היו כל ישראל מתפללים בכוונה, ואור האהבה לא היה חולף ונגזז לו אחרי התפילה, היה המשיח בא גם בגשמיות.

(סידור עם דא"ח)

מתי צועקים

שאלו את רבי שלמה מקרלין מדוע חסידי צועקים בתפילתם. והשיב: כשכואב צועקים.

מה ללמוד

חסיד אחד בא אל המגיד ממזריטש ובפיו בקשה: הפרנסה אינה מצויה, יתפלל נא הרבי למעני. ענה לו המגיד: מוטב שתבקש ממני ללמוד להתפלל, כדי שתוכל לעשות זאת בעצמך ולא תזדקק לעזרת.

מקורב ומרחוק

החיים השלווים של ר' מרדכי פייטלסון, שכונה בפי כול ר' מרדכי לפלך, על שם עיר מגוריו לפלי שבבלרוס, נקטעו באחת עם המחלה הקשה שפקדה את בנו. האב לא חסך בכסף, טובי הרופאים הוזעקו אל הילד, אולם איש מהם לא הצליח לאבחן את המחלה.

ר' מרדכי היה מחשובי חסידיו של רבי שניאורזלמן מלאדי, בעל התניא, ואחר־כך של בנו וממשיכו, רבי דובער, אדמו"ר האמצעי. הוא היה עשיר, והיו לו קשרים עם בכירי השלטון ברוסיה הצארית. קשריו אלה שירתו לא אחת את רבותיו, כאשר הללו נזקקו למהלכים בחלונות הגבוהים.

אך עושרו הרב לא פגם במידת חסידותו. הוא היה חסיד עובד ה' באמת ובתמים ובעל מדרגה, עד שאמרו עליו כי השיג את מדרגת ה'בינוני' שבספר התניא.

כשנוכח שהרופאים האזריים אינם יודעים לאבחן את מחלת בנו, יצא עמו לפטרבורג, עיר הבירה באותה עת, אל הפרופסורים הטובים ביותר. ואכן, אלה גילו את מקור המחלה, ואולם תקווה רבה לא הייתה בפיהם. "זו מחלה שמפתחת זיהום בגוף", הסבירו לאב, "ולצערנו היא חשוכת מרפא".

ר' מרדכי התעשת ומיהר להעלות על הכתב את מצבו של בנו. הוא הציג את דברי הרופאים ואת תחזיתם הקודרת. את המכתב חתם בבקשת ברכה לרפואה שלמה וקרובה, ומיהר לשלחו בדואר לליובאוויטש, עיירת מגוריו של אדמו"ר האמצעי.

הוא שיער כי המכתב יגיע ליעדו בעוד כחמישה ימים, ולאחר עוד חמישה ימים יזכה לקבל את מכתב התשובה מהרבי. לפניו אפוא עשרה ימי המתנה. ואכן, ביום האחד־עשר עם שחר יצא מביתו והמתין לדור המחלק את המכתבים. מרחוק הבחין בדמותו הקרבה והולכת, וכלא את נשימתו בהתרגשות.

"יש מכתב עבורי?!", פנה בקוצר רוח אל הדורך.

"לא, אדוני", השיב הדורך. "לא הגיע עבורך שום מכתב היום".

למחרת התייצב שנית על מפתן הדלת, ושוב התאכזב לגלות שאין תשובה מהרבי.

בתוך כדי הדברים איתר ר' מרדכי את מכתבו של הרבי. רטט של התרגשות חלף בו למראה כתב ידו של רבו. בחרדת קודש החל לקרוא את תוכנו: "קיבלתי מכתבך", כתב הרבי, ואז הוסיף את השורות הסתומות: "והלכתי בחדר אנה ואנה, וראיתי שתשועה קרובה לבוא מרחוק ומקורב". בשולי המכתב הוסיף הרבי: "אל תחוס על ממנוך".

ר' מרדכי קרא את המכתב שוב ושוב, כיוון את מצחו במאמץ וניסה לפענח את משמעותו. לפתע האירה בו ההבנה והוא נאחז בהשתאות. איך לא הבין זאת מיד!

הוא ביקש מן הדורך את כתובת ביתו של הנסיד, שאליו בא הרופא האוסטרי. הדורך מסר לו את הכתובת, ור' מרדכי מיהר לשם. כשהתקרב ראה קהל גדול הצובא על הפתח, והכול מבקשים להיפגש עם הרופא הבכיר.

ר' מרדכי, שהיה אישיות מפורסמת בעיר, הצליח להיחחק אל הבית ולהתקבל לרגע קצר אצל הרופא. "אנא, בקר את בני החולה", הפציר ברופא הגדול. זה הניד ראשו בשלילה. "אני רופאו האישי של המלך", אמר. "אין לי רשות להתעכב כאן מעבר לזמן שהוקצב לי".

"אתן לך אלף רובל כסף אם תבקר את בני", הבטיח ר' מרדכי. למשמע הסכום הגדול התרכך הרופא והתרגז. "בסדר", אמר, "הבה נצא מיד".

בתום סדרת בדיקות קצרה חרץ הרופא את אבחנתו: "דלקת בשיניים התפתחה לזיהום חמור, והוא פשט בגופו של הבן וסיכן את חייו". הרופא המשיך: "כאן ברוסיה אין לו סיכוי. אבל ייתכן שבציוד שהבאתי עמי יש תרופה מתאימה. אם אמצא אותה בתיקי, בנך יתרפא".

תקווה חדשה ניעורה בליבו של ר' מרדכי. במהרה נשלח שליח לביתו של הנסיד, ואכן – לשמחת הכול נמצאה התרופה המתאימה. הרופא האוסטרי ציווה להזמין רופא מקומי בכיר, כדי שילמד אותו כיצד להשתמש בתרופה. המרקחת של הרופא האוסטרי גברה על הזיהום, והבן נרפא ושב לאיתנו.

הבין ר' מרדכי את דברי אדמו"ר האמצעי "וראיתי שתשועה קרובה לבוא מרחוק ומקורב" – הרופא בא מרחוק, מאוסטרייה, אולם התרופה באה מקורב, מתיקו שבפטרבורג. וכששילם לרופא טבין ותקיליו, ידע שלולא היה עושה כמצוות הרבי וחס על ממנו – לא היה הרופא ניאות לבקר את בנו...

הדורך הבחין בסערת רוחו של האיש, ונענה. בעוד ר' מרדכי מפשפש בתכולת התיק, שאל את הדורך לפרש בהילותו. "בבית אחד מנסיכי בית המלוכה נחלה אחד מבני המשפחה", שיתף הדורך את החסיד, "והזעק אליו רופאו האישי של מלך אוסטרייה. היום מתעתד הרופא לשוב לווינה, ועליי לארגן בעבורו מרכבה שתחזיר אותו לביתו. לכן אני ממהר מאוד".

בבוקר השלישי הקדים אותו הדורך בקריאה: "יש לי עבורך מכתב, אבל אין לי פנאי לחפש אותו", והמשיך בהליכה מהירה.

למשמע הדברים זינק ר' מרדכי ממקומו והחל לדלוק אחרי הדורך. הוא השיג אותו, אחז בשק המכתבים וביקש: "אנא, תן לי לחפש את המכתב בעצמי. הוא חשוב לי מאוד!".

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

שלוש דרגות במצוות

הכנת העולם לגאולה נעשית, כידוע, על־ידי קיום התורה והמצוות, אולם לא בבת אחת הופיעו תרי"ג המצוות. אדם הראשון קיבל מהקב"ה שש מצוות. לנח נתוספה מצווה שביעית, והללו מכוונות שבע מצוות בני נח. אחר־כך הופיעה עוד מצווה, אצל אברהם אבינו – המילה. חז"ל גם אומרים, שהאבות קיימו את המצוות עוד בטרם ניתנו. ואחרי כל זאת ניתנה לעם ישראל התורה עם תרי"ג מצוותיה.

למעשה התחולל כאן תהליך הדרגתי שהכשיר את הקרקע לקבלת המצוות בהר סיני. השלב הראשון היה שבע מצוות בני נח; השלב השני – המצוות שקיימו האבות; והשלב השלישי – המצוות שניתנו בסיני.

חיבור קדושה וגשמיות

מצוות בני נח הן, בפשטות, חוקי יסוד של חברה אנושית מתוקנת. מטרתן אינה לרומם את העולם ולקדשו, אלא להבטיח את ניהולו התקין. במתן תורה התחדש סוג חדש במצוות – מצוות שמטרתן להחזיר את הקדושה האלוקית בתוך העולם, ולהכינו להתגלות האלוקית הגדולה של הגאולה. כשיהודי נוטל עור של פרה – דבר גשמי לחלוטין – ומקיים בו את מצוות תפילין, מוזה או ספר תורה, הוא יוצר מציאות חדשה: 'חפצא דקדושה' (חפץ קדוש), שמתקדש וסופג את הקדושה האלוקית.

זה הכוח המיוחד והמופלא שניתן לעם ישראל בעת מעמד הר סיני – לחבר את העולם הגשמי עם הקדושה האלוקית ולקדש את המציאות החומרית. יש כאן חיבור של שני קטבים מנוגדים – מציאות גשמית מוגבלת עם אור אלוקי בלתי־מוגבל. אך הקב"ה, שהוא כול יכול ובלתי־מוגבל באמת, העניק לעם ישראל כוח לעשות זאת על־ידי התורה ומצוותיה.

אם כן, לפנינו שני סוגים של מצוות: מצוות בני נח, שהן במסגרת העולם ולצורך העולם; ומצוות התורה, שמטרתן להרים את העולם ממגבלותיו ולחברו עם הקדושה האלוקית. אך היה עוד סוג במצוות – המצוות של האבות. עדיין לא היה בהן הכוח לחבר את הקדושה עם המציאות הגשמית, אבל באמצעותן החל להאיר בעולם האור האלוקי (ולכן נאמר שעד אברהם היה העולם מתהלך באפלה, ומשבא אברהם, החל להאיר).

המצוות של האבות

מצוותיהם של האבות מכוונות במדרש 'ריח' "כל המצוות שעשו לפניך האבות – ריחות היו". בריח אפשר לראות שתי תכונות בולטות: (א) אין הוא חלק מעצם הדבר אלא ריחו בלבד; (ב) קיומו ארעי, וכעבור זמן הוא פג ומתנדף.

תכונות אלה מאפיינות גם את מצוותיהם של האבות: (א) האור האלוקי שהשכינו בעולם לא היה עצם האלוקות, אלא הארה והתפשטות בלבד (ממנו: ב) לא היה להם הכוח להשכיח את הקדושה בקביעות בתוך המציאות הגשמית, עד כדי הפיכתה לחפצא דקדושה! זאת, מפני שעדיין לא ניתנה התורה ועדיין לא הייתה אפשרות לחבר בין הקדושה לבין הגשמיות.

אך הייתה לאבות מצווה אחת מעין המצוות שלנו – מצוות מילה. הואיל והיא באה על־פי ציווי הקב"ה, היה בה הכוח לקדש את בשר הגוף הגשמי; ככתוב: "והייתה בריתי בבשרכם" – קדושתו בתוך בשרכם.

אמנם מצוותיהם של האבות לא קידשו ממש את המציאות הגשמית, אבל הן זיכרו את העולם וסללו את הדרך לקיום המצוות שלנו ולהחדרת הקדושה בעולם, כהכנה לביאת המשיח. ועל זה נאמר: "מעשי אבות – סימן לבנים".

האוצר שנחשף לאור עולם

ישועות, הנהגות, נס ההצלה מהשואה והתקומה בארץ והקשר עם חצרות ואישים".

התחיל מהתחלה

סיפורו של האדמו"ר מבעלז הוא למעשה סיפור תקומתו של העם היהודי אחרי השואה. האדמו"ר מבעלז, מדמויות ההוד הבולטות באירופה שלפני השואה, הצליח בדרך נס להימלט מהנאצים. מלאכי החבלה ניסו לאתר אותו בכל דרך ואף הבליטו את דמותו בכרזה שהפיצו. "הקב"ה עשה עמו חסד והוא הצליח להימלט מהם", אומרים המחברים.

האדמו"ר ניצל, אבל כמעט שלושים מצאצאיו נרצחו בידי הנאצים. "כשהאדמו"ר עלה לארץ, הוא התחיל הכול מהתחלה ובנה את החסידות מחדש", מספר זילברשלג. "הוא דגל באהבת ישראל. פעם אחת נכנס אליו חסיד והתבטא בביטוי שלילי על יהודים השייכים לחוג מסוים. האדמו"ר הורה לו לשתוף את הפה ולומר שבע פעמים שהם יהודים טובים".

סיפורים מחזקים

לדברי זילברשלג, לאורך כל הסדרה בולטת אישיותו הייחודית, והוא מדגים זאת בסיפור אחד: "במלחמת העולם הראשונה שהה האדמו"ר במונקאץ', והיה צריך לנסוע למקום

הימים הסמוכים לחג הפסח תש"ח. הרב משה גרוס, מחסידי בעלז, בא מז'נווה לביקור אצל רבו, האדמו"ר רבי אהרן מבעלז, שהתגורר בתל-אביב. גרוס הביא עמו חייט כדי לתפור לרבו בגד לחג. כשנכנס וסיפר על יוזמתו, הביט בו האדמו"ר בכאב ותהה: "דם יהודי נשפך בהרי יהודה, ואתה מביא לי בגד חדש?". באותם שבועות התנהלו קרבות עזים בגוש עציון. בהמשך נפל הגוש ו-242 יהודים הי"ד נספו.

כאשר ר' דודי זילברשלג, עורך סדרת הספרים החדשה 'צנצנת המון' על האדמו"ר מבעלז, מתבקש לספר סיפור מאפיין על הצדיק, הוא בוחר להציג את הסיפור הזה, המשקף את רגישותו הרבה לכאב העם היהודי.

"נדהמנו מההיקפים"

סדרת הספרים נולדה באורח לא מתוכנן. מספר ר' דודי: "פנה אליי ר' בן-ציון גרוסמן, וסיפר לי שיש באמתחתו חומרים היסטוריים על גדולי ישראל, והגיע הזמן 'לעשות עם זה משהו'. ר' בן-ציון זכה לקרבה מיוחדת אצל גדולי ישראל, והעלה על הכתב את מה שראה ושמע.

"החלטנו להתחיל עם האדמו"ר מבעלז. ככל שצללנו לנבכי החומרים, נדהמנו מההיקפים. בסופו של דבר העבודה הסתיימה בארבעה כרכים, שבהם אלפיים עמודים: היסטוריה,

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

כשעונים 'ברכו'

שאלה: כיצד צריכה תנוחת הגוף להיות בזמן עניית 'ברכו'?

תשובה: הרמב"ם כתב שהש"ץ עומד והציבור יושב בעניית 'ברכו'. ב'כל בו' כתב שהש"ץ משתחוה מעט ב'ברכו' וזוקף בשם ה', אך הפוסקים וכתבי האריז"ל לא הביאו זאת. ומה שנהוג שהציבור משתחוה מעט כשהש"ץ אומר 'ברכו', כתב ב'שער הכולל' שהוא כדרך מקבלי ברכות, שמכופפים מעט את ראשם.

ב'ביאור הלכה' הביא מקור לזה (לצורת עניית הציבור) מהפסוק בדברי הימים (א כט,ב): "ויאמר דוד לכל הקהל: ברכו נא את ה' אלוהיכם, ויברכו כל הקהל... וייקדו וישתחו...".

בילקוט יוסף כתב שעדיף שלא להשתחוות כלל, אבל הנהוגים להשתחוות מעט בעת שהש"ץ

אומר 'ברכו', יש להם על מי לסמוך.

כשהרבי מליובאוויטש שימש שליח ציבור, היה מרכין ראשו ואומר "ברכו... המבורך", וזוקף, וחוזר ומרכין ראשו ואומר "ברוך... ועד". כשהיה מן הציבור היה מרכין ראשו קצת באמירת הש"ץ "ברכו... המבורך", וכשענה עם הקהל היה מרכין ראשו יותר.

בספר הרוקח כתב שמנהג קדמונים שהעולה לתורה משתחוה בברכות התורה. אבל זה משום כבוד התורה, ולא משום 'ברכו'. ולמנהג הספרדים אין משתחוים אז. וגם ב'שער הכולל' כתב שאין להשתחוות ב'ברכו' של העלייה לתורה. וכן נהג הרבי.

מקורות: רמב"ם הל' תפילה פ"ט ה"א. כל בו ס"ח. ספר הרוקח ס"י שיט. ביה"ל ס"י קיג ס"ג ד"ה הכורע. שער הכולל פ"ז ס"א. ילקוט יוסף (תשס"ד) ס"י נו הע"ט, ושי"ב.

צנצנת המון. המחברים וסדרת הספרים

מסויים. הביאו לו סוס ועגלה, והרבי הגיב ואמר שהמטען כבד מדיי בעבור סוס אחד וזה צער בעלי חיים. הוא המתין כמה שעות עד שהובאה עגלה רתומה לשני סוסים, ורק אז עלה עליה".

לצד הגילויים הרבים והתמונות הנדירות זילברשלג מציין את חלק הישועות. "הספר מביא חיזוק עצום באמונת חכמים, דבר חשוב כל-כך בדורנו". עמיתו, ר' בן-ציון, מצטט בשם רבי זאב'זולף מצ'רניאוסטראה: "באחרית הימים, כאשר הכפירה והאפיקורסות יטפפו את העולם, הדרך היחידה להחזיק באמונה, תהיה עיסוק בסיפורי צדיקים".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

סיפור לכל עת

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020